

Finansloven skaber rammer for liv, og de regler, der er aftalt i det sorte forlig, får betydning for mange menneskers liv. Politikere kan ikke påtage sig at levere glæden i livet, langtfra, den skal findes af mennesker selv, men vi kan tænke over, hvilke rammer vi skaber.

Fordelingen af arbejdet, gode orlovsordninger, bedre uddannelsesmuligheder, flere faste job, løsningen af miljøproblemerne, det skaber glæde og bedre livsmuligheder for de mange. Fjernelse af formueskatten skaber glæde hos de få. Regeringen traf de forkerte valg.

Derfor stemmer SF nej til finansloven.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil godt stille SF's ordfører et enkelt spørgsmål vedrørende overgangsydelsen. Nu ved jeg, at SF har mange meget taktsomme medlemmer af Folketinget, og jeg vil sådan helt uprovoerende bare stille det enkle spørgsmål: Hvad gør man, hvis man bliver arbejdsløs som 48-årig og man står foran en ret lang række år, hvor man kunne være aktiv på arbejdsmarkedet? Hvad gør man, hvis man ved, at der er en overgangsydelse, man kan få allerede som 50-årig, og som man så kan have, indtil man kan gå på efterløn, hvorefter man til sidst kan få folkepension?

Man kan altså allerede som 48-årig se i øjnene, at man kan oppebære en overførselsydelse i ganske mange år, ja, faktisk resten af livet, fra man er 48.

Jeg taler her slet ikke om nedslidte personer; der kan være folk, der er så udslidte allerede som 48-årige, at de faktisk slet ikke kan bruges til noget mere.

Hvad gør man så, hvis man ved, at den overgangsydelse ikke findes? Så siger man måske: O.k., jeg kunne måske godt begynde på en uddannelse, jeg kunne måske godt finde et andet fag end det, der har slidt mig op nu i så mange år.

Jeg tror, vi alle sammen kender folk, der i en moden alder er begyndt på en uddannelse, fordi de ved, at der er mange år tilbage endnu, hvor de kan være aktive på arbejdsmarkedet, men det, de har lavet indtil nu, kan de altså ikke rigtig mere, for det har slidt for meget på dem.

Sagen er jo, at vi ved fra undersøgelser, at overgangsydelsen ikke virker som et system, der opfanger de svageste, men tværtimod som et system, der skubber folk ud fra arbejdsmarkedet. Og det synes jeg er et problem, at vi skubber folk ud, lokker dem ud fra arbejdsmar-

kedet, på et tidspunkt i deres liv, hvor de kunne bruge deres kræfter på mange, mange spændende ting. Den tanke synes jeg også SF skulle prøve at arbejde lidt med.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Jes Lunde, hvor lang dagpengeperioden skulle være efter SF's mening: 5 år, 7 år, 9 år, 11 år, 20 år, 30 år? Et eller andet svar, relativt kort.

Hvis SF siger, at det bare skal være, som det er i dag, så kan man jo sige: Jamen all right i dag er der ikke nogen, der ryger ud af dagpengesystemet. Og så er spørgsmålet: Vil det blive dårligere for dem, der er så uheldige at være i dagpengesystemet og altså være arbejdsløse, at de, efter at det nye dagpengeudspil er gennemført, inden de kan komme til slutdatoen i dagpengesystemet, får tilbudt 3 års sammenhængende tilknytning til arbejdsmarkedet? Vil det være dårligere end det, vi oplever i dag, hvor man kan få en række svingdørsjob af 7 eller 9 måneders varighed? Vil det være dårligere?

Jeg tror ikke, at svaret kan være andet end: Nej, det er bedre at få tilbudt et konkret, ordentligt stykke arbejde af indtil 3 års varighed. Det giver et betydelig bedre afsæt til at kunne gå ud på arbejdsmarkedet og finde en plads dér på ordinære betingelser i almindelige job.

Mener SF, at uddannelse af unge under 25 år, der ikke har nogen uddannelse i forvejen, skal foregå på andre vilkår, end den foregår for alle andre unge, der uddanner sig?

Og så vil jeg, når hr. Jes Lunde nu nævner den lille pjece, der ledsagede finanslovens fremsættelse, hvorfra hr. Jes Lunde oplæste en bid af Vita Andersens digt, sige, at dér vil han også kunne læse om, hvilke initiativer der ligger i finanslovsforslaget, og som jo i kraft af forliget bliver gennemført; deri er der en ret lang række miljøinitiativer.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, det er svært for Det Radikale Venstre og fru Elisabeth Arnold at overbevise nogen herinde om, at det er utrolig fordelagtigt at vælge at gå ud på en overgangsydelse, som er på 82 pct. af de maksimale dagpenge. Det er altså ikke nogen fyrstelig gage, vi lokker mennesker med. Det er ikke sådan, at de bliver suget væk fra arbejdsmarkedet, fordi de kan få langt mere ved at gå på overgangsydelse. Sådan er det faktisk